

Hensyn til Bevistet for, at Vedkommende er berettiget til at eie dansk Skib, henvises iøvrigt til Bestemmelserne i Lovforslaget's § 10.

Til § 2.

Denne Paragraph indeholder Bestemmelser om Skibsregisteret, der danner Grundlaget for Nationalitetsbevistet, og om dets (Nationalitets- og Registrerings- Certificatets) Tilstrækkelighed for at godtgjøre Skibets Nationalitet og Identitet. De Skibspapirer, som ethvert dansk Skib iøvrigt bør være forsynet med, ville herefter indskrænktes til samme Slags og Antal, som er bestemt for storbritanniske Skibe. At man har valgt Benævnelsen „Nationalitets- og Registrerings-Certificat“, istedenfor at bruge et reent dansk Udtryk, der let kunde findes, er skeet af practiske Hensyn, navnlig for at Overskriften paa Documentet ved dens Lighed med den i andre Lande benyttede Benævnelse strax kunde være forstaaelig selv for de med vort Sprog ukjendte fremmede Autoriteter, med hvilke Skibet kommer i Berøring.

Mindre Fartøier, der kun fare paa indenrigske Havne, ville formeentlig uden Betænkelse kunne fritages for Forpligtelsen til at være forsynede med Nationalitets- og Registrerings-Certificat, i hvilken Henseende 10 Tons (= 5 Commercelæster) ansees som en efter vore Forhold passende Grændse. I Storbritannien har man undtaget Fartøier under 15 Tons.

Det i sidste Passus indeholdte Forbud mod at føre Dragsflag og Bimpel er saavel overensstemmende med de heri Landet som i de fleste andre Lande gjældende Regler.

Til § 3.

Foruden de Tal, der betegne Registrerings-Nummer og Drægtighed, hvilke ogsaa i England anbringes paa Skibet, maa det tillige ansees nyttigt, ligesom hidtil, at indbugge Mærket, Dansk Eiendom, i danske indregistrerede Skibe. Dette Mærke maa nemlig antages i visse Tilfælde at kunne blive et heldigt Middel til at godtgjøre Eiendomsretten, navnlig over i fremmede Farvande forulykkede Skibe, hvis Papirer ere for-

komne, og som tilmed ere forladte af Mandskabet, medens Byggemaaden, særlig hvor der er Tale om Skibe, der i sin Tid ere kjøbte i Udlandet, mulig kan tyde hen i anden Retning. At man til Betegnelsen af dansk Eiendom har troet kun at burde vælge Begyndelsesbogstaverne D. E., er skeet af practiske Hensyn, idet en Indbugning af dette Mærke maa foretrakkes for den hidtidige Indbrænding.

Til § 4.

Den heri foreslaaede Ordning finder saavel Sted i Storbritannien som i Norge. Den Nytte, som i statistisk og commercial Henseende vil kunne høstes ved Indførelsen af et Generalregister over alle danske Skibe, hvilket hidtil savnes her, vil det formeentlig være tilstrækkeligt kun at antyde.

Til § 5.

Da det oftere kan være af Interesse for Nederen at faae sit Skib registreret paa det Sted, hvorfra Skibet har sin regelmæssige Fart, har man troet at burde opgive den nugjældende Bestemmelse om, at Skibet skal registreres i Nederens Hjemsted. I Tilfælde af at han ikke har Bolig i en Sostad vil denne Bestemmelse dog ikke kunne opretholdes.

Til § 6.

Bed de heri fastsatte Bestemmelser vil det forhindres, at flere Skibe erholde samme Registreringsnummer. At Generalregisteret som bestemt i § 3 maa føres i Kjøbenhavn, som det Sted, hvorfra Nationalitetsbevistet udstedes, er en Selvsølge.

Til § 7.

Nationalitets- og Registrerings-Certificatet bør indeholde saadanne Oplysninger, at dette alene er tilstrækkeligt til at godtgjøre Skibets Nationalitet og Identitet. Dette vil formeentlig opnaaes ved de i denne Paragraph foreslaaede Bestemmelser, der ogsaa ere overensstemmende med de i Merchant Shipping Act fastsatte Regler.

Da det derhos er onskeligt, at alle danske Skibe